

Početna stranica>Pokretanje sudskog postupka>Gdje i kako>**Troškovi**
Költségek

Irska

Ezen az oldalon az írországi igazságszolgáltatási költségekre vonatkozó információk olvashatók.

A jogi szakmák képviselőinek díjazására vonatkozó szabályozási keret

Jogtanácsosok (solicitorok)

A jogtanácsosoknak fizetendő díjak alapja a peres ügyekkel kapcsolatos tevékenység (azaz a bíróság, igazságszolgáltatási fórum vagy választottbíró előtti peres eljárással kapcsolatos tanácsadás és képviselet) és a nemperes ügyekkel kapcsolatos tevékenység szempontjából osztályozható. Ami a peres ügyekkel kapcsolatos tevékenységeket illeti, a költségek tovább kategorizálhatók a jogtanácsos és az ügyfél közötti költségekre (azaz a fél által a saját jogtanácsosának fizetendő költségekre), valamint a felek közötti költségekre (azaz olyan költségekre, amelyek megfizetésére az egyik felet kötelezik az eljárásban részt vevő másik féllel szemben).

Peres ügyekkel kapcsolatos tevékenység

Legfontosabb elsődleges jogszabályok*

Ügyvédekről és jogtanácsosokról szóló 1849. évi törvény

Ügyvédekről és jogtanácsosokról szóló 1870. évi törvény

Az 1994. évi ügyvédi törvény (módosítás) 68. szakasza

A bíróságokról szóló 1924. évi törvény 94. szakasza

A bíróságokról szóló 1936. évi törvény 78. szakasza

A bíróságokról szóló 1961. évi törvény nyolcadik függeléke (kiegészítő rendelkezések) 8. bekezdése

A bíróságokról szóló 1981. évi törvény 17. szakasza

A bíróságokról szóló 1991. évi törvény 14. szakasza

Az 1994. évi ügyvédi törvény (módosítás) 68. szakasza

A bíróságokról és bírósági tisztviselőkről szóló 1995. évi törvény 27. és 46. szakasza

Legfontosabb másodlagos jogszabályok*

Fellebbviteli bíróságok eljárási szabályzata, 22. cikk 4., 6. szabálya és 14. szabályának (3) bekezdése; 27. cikk 1A. szabálya, 99. cikk és W. függelék

Körzeti bíróságok eljárási szabályzata, 15. cikk, 14., 15. és 21. szabály, valamint 66. cikk

Kerületi bíróságok eljárási szabályzata, 51. és 52. cikk, valamint az E. melléklet

Ítélezési gyakorlat

A vonatkozó jogszabályokat értelmező bírósági határozatok

Nemperes tevékenységek

Legfontosabb elsődleges jogszabályok*

A jogtanácsosok díjazásáról szóló 1881. évi törvény

Legfontosabb másodlagos jogszabályok*

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1884

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1960

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1964

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1970

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1972

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1978

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1982

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1984

A jogtanácsosok díjazásáról szóló általános rendelet, 1986

Az 1972. évi ingatlan-nyilvántartási szabályzat 210. és 239. cikke

Esetjog

A vonatkozó jogszabályokat értelmező bírósági határozatok

* A jogszabályokra való hivatkozások a módosított törvényre, rendeletre vagy szabályzatra vonatkoznak. Az 1922 utáni jogszabályok megtekinthetők az

[Ír Törvénytárban online](#), valamint a [Parlament \(Oireachtas\)](#) weboldalán.

Ügyvédek

Az „ügyvédek” együttesen jelölik az ír jogrendszeren belül az ügyvédek két kategóriáját, azaz a solicitorokat (jogtanácsosokat) és a barristereket.

Ügyvédek (barristerek)

A barristeri díjak azon jogtanácsos általi kifizetésnek minősülnek, akinek a részére a számlázás történt, és mint ilyenek a jogtanácsos általi kifizetésnek tekintendők; ezekre a kifizetésekre a jogtanácsosok díjazására, valamint a jogi képviselők díja tárgyában meghozandó bírósági határozatokra irányadó jogszabályok vonatkoznak: lásd különösen a bíróságokról és bírósági tisztviselőkről szóló 1995. évi törvény 27. szakaszát és a Kelly kontra Breen (1978) I.L. R.M. ügyben hozott ítélet 63. pontját; az Állam (Gallagher Shatter & Co.) kontra de Valera (1991) 2 I.R. ügyben hozott ítélet 198. pontját; a Superquinn kontra Bray U.D.C. (2. sz.) (2001) 1 I.R. ügyben hozott ítélet 459. pontját.

Bírósági végrehajtók

A rendőrnek, a bírósági kézbesítőnek és a bírósági végrehajtónak a bírósági végrehajtási határozatok végrehajtásáért fizetendő díját a rendőrségi díjakról és költségtérítésről szóló 2005. évi rendelet (Sheriff and Expenditures Order 2005) szabályozza, amely a végrehajtási végzés benyújtása után felszámítható díjakról és végrehajtói jutalékról, valamint a lefoglalt áruk vagy állatállomány szállítási, kitárolási és raktározási/megőrzési költségeiről tartalmaz rendelkezéseket.

Ügyvédek

Az ír jogrendszerben nincs külön „védőügyvédi” („advocate”) kategória.

Fix költségek

Fix költségek a polgári eljárásban

A peres felek fix költségei a polgári eljárásban

A 27. rendelet 1A. szabályának (3) bekezdésében és 9. szabályában foglalt tételek (a beadványt benyújtó fél által fizetendő költségek, miután a másik fél az eljárási irat benyújtásának elmulasztása miatt határozathozatal iránti kérelmet nyújtott be) és a Fellebbviteli bíróságok eljárási szabályzatának W. függelékében, valamint a Kerületi bíróságok eljárási szabályzatának E. mellékletében foglalt tételek kivételével a költségtételek általában rugalmasan megállapíthatók.

A fizetendő költségek közé tartoznak az olyan költségek is, mint a bírósági illetékek, amelyeket a Legfelsőbb Bíróság (Supreme Court) és a Felsőbíróság (High Court), a körzeti bíróság (Circuit Court), illetve a kerületi bíróság (District Court) díjhatározatai határoznak meg.

További információk a [bírósági illetékek mértékéről](#).

A polgári eljárásnak az a szakasza, amelyben fix költségeket kell megfizetni

A 27. cikk 1A. szabályának (3) bekezdése és 9. szabálya szerinti esetekben (a beadványt benyújtó fél által fizetendő költségek azt követően, hogy a másik fél az említett beadvány benyújtásának elmulasztása miatt határozathozatal iránti kérelmet nyújtott be) a költségeket a határozathozatal iránti kérelemnek – az érintett beadvány hiányában történő – elutasítása esetén kell megfizetni.

A Fellebbviteli bíróságok eljárási szabályzata W. függelékében meghatározott, a jogtanácsos által az ügyféltől beszedhető költségtételek:

a jogtanácsos a költségjegyzék kézhezvétele után, a számla kézhezvételétől számított egy hónapon belül behajtja a költségeket az ügyféltől, ha az ügyfél ezen az időszakon belül nem kérte a számlán szereplő költségek megállapítását (értékelését) (az ügyvédekről és jogtanácsosokról szóló 1849. évi törvény 2. szakasza). Az ügyfélnek azonban minden esetben a számla kézhezvételétől számítva tizenkét hónap áll rendelkezésére arra, hogy megállapítást kérjen. Tizenkét hónap elteltével vagy a számla összegének megfizetését követően a bíróság – amennyiben az ügy különleges körülményei láthatóan megkövetelik – a számlát megállapításra utalhatja, feltéve, hogy a Bírósághoz intézett kérelmet a kifizetéstől számított tizenkét naptári hónapon belül benyújtják; abban az esetben, ha az egyik felet az eljárásban részt vevő másik féllel szemben kötelezik költségviselésre, a költségek megtérítése a költségek elszámolásáról szóló igazolás kiállítása után, vagy a felek között létrejött, a költségek megfizetéséről szóló megállapodás szerint történik.

Az E. mellékletben, a Kerületi bíróságok eljárási szabályzatában meghatározott költségek az alábbiak szerint fizetendők:

az alperes távollétében hozott – mulasztási – ítélet esetén a távollévő fél a mulasztási ítélet kibocsátását követően köteles a költségeket megfizetni;

egyéb költségek esetén az a fél, akivel szemben a bíróság a költségeket megítélte, az ilyen költségekről szóló végzés bíróság általi kibocsátását követően köteles fizetni.

Fix költségek a büntetőeljárásban

A peres felek fix költségei a büntetőeljárásban

A büntetőeljárásban nincsenek fix költségek. A büntetőeljárás során nem számítanak fel bírósági illetéket.

(A kerületi bíróság gyorsított büntetőeljárás során hozott határozatban kötelezheti az egyik felet – Írország legfőbb ügyésze, valamint a vádemelés során eljáró rendőrszt kivételével – a költségek viselésére.) A körzeti bíróság és a Központi Büntetőbíróság (a vádemelésre hatáskörrel rendelkező bíróságok) a következő esetekben mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a költségviselés megállapítása tekintetében:

felmentés esetén (amely ítélet megfellebbezhető a Fellebbviteli Büntetőbíróságon);

ha a vádirat szükségtelen kérdést tartalmaz, szükségtelenül elhúzódik, vagy ténybelileg hibás;

ha a tárgyalást a vádirat módosítása miatt elhalasztják; vagy

ha a vádiratban szereplő egyik vádponttal kapcsolatban külön tárgyalásra kerül sor).

Fix költségek az alkotmányossági eljárásban

A peres felek fix költségei az alkotmányossági eljárásban

Alkotmányossági eljárás lefolytatására kizárólag a Felsőbíróság és a Legfelsőbb Bíróság rendelkezik hatáskörrel. Az ilyen eljárásokra nem vonatkoznak különleges költségek vagy díjak. Az ilyen eljárásokban megengedhető fix költségek a Fellebbviteli bíróságok eljárási szabályzatának W. függelékében meghatározott költségek. A fizetendő bírósági illetékek a Legfelsőbb Bíróságra és a Felsőbíróságra vonatkozó rendeletben meghatározott illetékek.

További információk a [bírósági illetékek mértékéről](#).

Az alkotmányossági eljárásnak az a szakasza, amelyben fix költségeket kell megfizetni

Az eljárási illetéket általában az érintett irat benyújtásakor kell megfizetni.

A jogi képviselő által nyújtandó előzetes tájékoztatás

A felek jogai és kötelezettségei

Az 1994. évi ügyvédi törvény (módosítás) 68. szakasza a következőképpen rendelkezik:

„68.—(1) Az ügyfél részére jogi szolgáltatások nyújtására vonatkozó utasítás elfogadásakor, vagy azt követően a lehető legrövidebb időn belül a jogtanácsos írásban tájékoztatja az ügyfelet a következőkről:

a tényleges díjak; vagy

amennyiben a tényleges díjakra vonatkozó konkrét adatok megadása az adott körülmények között nem lehetséges vagy nem kivitelezhető, a díjak becslése (a lehető legpontosabban); vagy

amennyiben a tényleges díjakra vonatkozó konkrét adatok megadása vagy az ilyen díjak becslése az adott körülmények között nem lehetséges vagy nem kivitelezhető, az adott ügyvéd vagy cége által az ilyen jogi szolgáltatások nyújtásáért felszámított díjak alapja; ezenfelül, amennyiben a szóban forgó jogi szolgáltatások peres eljárásban folytatott tevékenységgel járnak, írásban meg kell adni azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén az ügyfél bármely más fél vagy felek felé költségviselésre kötelezhető, valamint azokat a körülményeket, amelyek teljesülése esetén a peres eljárás során más féltől vagy felektől (vagy az ilyen fél vagy felek biztosítójától) behajtott költségek összege nem fedezi teljes egészében az ügyvédnek az adott ügyfél felé a szolgáltatásokért felszámított díját.

A jogtanácsos nem járhat el az ügyfél nevében peres ügyben (nem kizárólag tartozás vagy követelés behajtására irányuló eljárással kapcsolatban) azon az alapon, hogy az ügyfélnek felszámított díjak egészét vagy egy részét az ügyfélnek esetlegesen fizetendő kártérítés vagy egyéb pénzösszeg meghatározott százalékában vagy arányában kell kiszámítani, és az ezen albekezdés rendelkezéseinek megsértésével felszámított díjak nem érvényesíthetők az ilyen díjak behajtása érdekében az ügyféllel szemben indított perben.

A jogtanácsos nem vonhat le, illetve nem tehet el semmilyen összeget a díjainak egésze vagy egy része tekintetében azon kártérítés összegéből vagy egyéb pénzösszegeből, amely általa az ügyfél nevében folytatott peres tevékenységből eredően az adott ügyfélnek fizetendő.

E szakasz (3) bekezdése nem gátolja meg ugyanakkor a jogtanácsost abban, hogy bármikor megállapodjon az ügyféllel arról, hogy a jogtanácsos – díj címén – kapjon egy összeget az általa vagy cége által az ügyfél nevében folytatott peres ügyből eredően az ügyfélnek fizetett vagy fizetendő kártérítésből vagy egyéb pénzösszegeből.

Az e szakasz (4) bekezdése szerinti megállapodás kizárólag akkor érvényesíthető a jogtanácsos ügyfelével szemben, ha írásban jött létre, és tartalmazza annak becslését (a lehető legpontosabban), hogy a jogtanácsos észszerű feltételezése szerint milyen összeg hajtható be bármely más féltől vagy felektől (vagy az adott fél vagy felek biztosítójától) a jogtanácsos díja tekintetében abban az esetben, ha az ügyfél a szóban forgó peres ügyből kifolyólag kártérítéshez vagy más pénzösszeghez jut.

Bármely más, erre vonatkozó jogi rendelkezés ellenére a jogtanácsosnak fel kell tüntetnie a következőket az ügyfél felé kiállított költségszámlán, amelyet az általa az ügyfél nevében folytatott pereskedés lezárását követően a lehető legrövidebb időn belül el kell küldenie az ügyfél részére:

az adott peres ügygel kapcsolatban az ügyfélnek nyújtott jogi szolgáltatások összefoglalása;

az adott peres ügyből eredően az ügyfél által kapott kártérítés vagy egyéb pénzösszegek teljes összege; és

a jogtanácsos által az ügyfél nevében bármely más féltől vagy felektől (vagy e másik fél vagy felek biztosítójától) behajtott díjak egészének vagy bármely részének részletes adatai;

ezenfelül a költségszámlán külön kell feltüntetni az ilyen jogi szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban keletkezett vagy ennek következtében felmerülő díjak, kiadások, kifizetések és költségek összegét.

E szakasz egyetlen rendelkezése sem gátolhat egyetlen személyt sem abban, hogy a törvény által biztosított azon jogát gyakorolja, hogy a jogtanácsost költségelszámolás benyújtására kötelezze, legyen szó a felek közötti vagy a jogtanácsos és ügyfele közötti költségmegosztásról, továbbá e rendelkezések nem korlátozhatják bármely személy vagy szervezet e törvény 9. szakasza szerinti jogait.

Amennyiben a jogtanácsos jogi szolgáltatások nyújtása kapcsán költségszámlát állított ki az ügyfél részére, és az ügyfél vitatja a költségszámla összegét (vagy annak bármely részét), a jogtanácsos köteles:

megtenni a megfelelő lépéseket annak érdekében, hogy a kérdést az ügyféllel való megegyezés útján rendezze; és

írásban tájékoztatni az ügyfelet a következőkről:

i. az ügyfél azon jogáról, hogy a jogtanácsostól kérje a költségjegyzék vagy annak egy része a Felsőbírság elszámolási tisztviselőjéhez (Taxing Master) való benyújtását megállapítás – a jogtanácsos és ügyfele közötti felosztás megállapítása – céljából; és

ii. az ügyfél azon jogáról, hogy e törvény 9. szakasza alapján panaszt tegyen a Szervezetnél (Society) arra vonatkozóan, hogy a költségszámla, amit kapott, megítélése szerint túlzottan magas.

Ebben a szakaszban a »költségek« kifejezés a díjakat, kiadásokat, kifizetéseket és költségeket is magában foglalja.

Az ügyvédekről és jogtanácsosokról szóló 1849. évi törvény (Írország), valamint az ügyvédekről és jogtanácsosokról szóló 1870. évi törvény rendelkezéseitől eltérően, e szakasz rendelkezései az irányadók”.

Az Ír Ügyvédi Kamara Általános Tanácsa magatartási kódexének 12.6. pontja a következőképpen rendelkezik:

„12.6. A jogi szolgáltatások nyújtására vonatkozó utasítások elfogadásakor, illetve azt követően a lehető legrövidebb időn belül a barristernek kérésre az utasítást adó ügyvéd, illetve a közvetlen szakmai hozzáférési rendszer szerinti hozzáférés esetén az ügyfél rendelkezésére kell bocsátania írásban azokat az adatokat, amelyek megerősítik:

a tényleges díjakat; vagy

amennyiben a tényleges díjakra vonatkozó konkrét adatok megadása az adott körülmények között nem lehetséges vagy nem kivitelezhető, a díjak becslését (a lehető legpontosabban); vagy

amennyiben a tényleges díjakra vonatkozó adatok megadása vagy az ilyen díjak becslése az adott körülmények között nem lehetséges vagy nem kivitelezhető, a díjak megállapításának alapját.

Az ilyen adatok formátumát az egyes ügyvédek saját belátásuk szerint határozzák meg”.

Költségek megállapításának jogalapjai

Hol található információkat a költségek megállapításának írországi jogalapjairól?

Az információkat a [Taxing Master Hivatala](#) honlapján találja, a letölthető szakirodalommal együtt.

Milyen nyelveken kaphatok információt a költségek megállapításának írországi jogalapjairól?

A költségek megállapításának jogalapjaira vonatkozó információk angol nyelven érhetők el Írországban.

Hol található a közvetítésre (mediációra) vonatkozó információkat?

A különválásról és a családjogi reformról szóló 1989. évi törvény 7. szakaszának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben a bírósághoz különválás iránti kérelmet nyújtanak be, a bíróság mérlegeli az érintett házastársak közötti megbékélés lehetőségét, és ennek megfelelően bármikor elnapolhatja az eljárást annak érdekében, hogy a házastársaknak – amennyiben mindkét fél úgy kívánja – lehetőséget biztosítson egymás közötti megbékélésre harmadik fél segítségével vagy anélkül.

A 7. szakasz (3) bekezdése értelmében a bíróságnak el kell napolnia az eljárást annak érdekében, hogy a házastársaknak – amennyiben mindkét fél úgy kívánja – lehetőséget biztosítson arra, hogy harmadik személy segítségével vagy anélkül megállapodást kössenek a különválás feltételeiről.

Az 1996. évi családjogi (házasság felbontásáról szóló) törvény 8. szakasza (1) és (3) bekezdése hasonló rendelkezéseket tartalmaz a házasság felbontására irányuló eljárásra vonatkozóan.

A polgári jogi felelősségről és a bíróságokról szóló 2004. évi törvény 15. és 16. szakasza rendelkezik az egészségkárosodással kapcsolatos jogvitákra vonatkozó közvetítői eljárásról.

A 63A. rendelet 6. szabálya (1) bekezdésének xiii. pontja és a 63B. rendelet 6. szabálya (1) bekezdésének xiii. pontja lehetővé teszi, hogy a kereskedelmi bírák névjegyzékében szereplő bíró vagy a High Court versenyjogi eljárásában eljáró bíró – bármelyik fél kérelmére vagy hivatalból – az általa megfelelőnek ítélt idővel, de legfeljebb huszonnyolc nappal elhalassza az eljárást vagy az abban szereplő bármely kérdés tárgyalását azzal a céllal, hogy időt hagyjon a feleknek annak mérlegelésére, hogy a szóban forgó eljárást vagy kérdést nem kellene-e közvetítési, békéltetési vagy választottbíróági eljárás keretébe utalni, és amennyiben a felek így döntenek, meghosszabbítja a határidőt, hogy bármelyik fél eleget tehessen a bíróság eljárási szabályzatában vagy a bírósági határozatban foglaltaknak.

A közvetítéssel kapcsolatos további információkért kérjük, látogasson el a [Családtámogatási Hivatal](#) honlapjára.

Hol található az egyes eljárások átlagos hosszára vonatkozó információkat?

További információk a [Bírósági Szolgálat éves jelentéseiben](#) találhatók.

Hozzáadottérték-adó

Hogyan kaphatok tájékoztatást? Mi az alkalmazandó adókulcs?

Lásd az [Ír Adó- és vámhatóság](#) honlapját.

Költségmentesség

A polgári igazságszolgáltatás terén alkalmazandó jövedelemkűszöb

Polgári ügyekben a nettó jövedelem küszöbértéke 18 000 EUR – az eltartottakra, a lakhatásra, az adó- és társadalombiztosítási kifizetésekre vonatkozó fix juttatások folyósítása után.

További információkért látogasson el az [Igazságügyi, Egyenlőségi és Jogi Reformügyi Minisztérium](#) és a [Költségmentességi Tanács \(Legal Aid Board\)](#) honlapjára.

Terheltek esetében alkalmazandó jövedelemhatár a büntető igazságszolgáltatás területén

Az Igazságügyi, Egyenlőségi és Jogi Reformügyi Minisztérium által kezelt [Büntetőjogi Költségmentességi Rendszer](#) ingyenes jogi segítséget biztosít, amely bizonyos körülmények között megadható az elégtelen anyagi eszközökkel rendelkező személyek védelmére a büntetőeljárásban. Ennek nincs meghatározott jövedelemküszöbe. A vádlott jogosult arra, hogy az a bíróság, amely előtt megjelenni köteles, tájékoztassa a költségmentességhez való esetleges jogáról. Ha a kérelmezőt költségmentességben részesítik, a kérelmező ügyvéd és bizonyos körülmények között legfeljebb két jogi képviselő szolgáltatásaira jogosult a védekezésének vagy fellebbezésének előkészítése és lefolytatása során. A költségmentesség megadását a bíróságok végzik – a bírákon keresztül. A költségmentesség iránti kérelmet a bírósághoz lehet benyújtani, vagy

személyesen; vagy

a kérelmező jogi képviselőjén keresztül; vagy

a Bíróság hivatalvezetőjének címzett levélben.

A költségmentességet kérelmező személynek a bíróság számára hitelt érdemlően bizonyítania kell, hogy anyagi eszközei nem elegendőek ahhoz, hogy maga fedezze a jogi segítségnyújtás költségeit. Ennek megítélése teljes mértékben az egyes bíróságok mérlegelési jogkörébe tartozik, semmilyen pénzügyi támogatottsági iránymutatás nem vonatkozik rá. A bíróságnak arról is meg kell győződnie, hogy a „vád súlyossága” vagy „kivételes körülmények” miatt az igazságszolgáltatás érdekében elengedhetetlen, hogy a kérelmező költségmentességben részesüljön. Ha azonban a vád gyilkosság vagy az ügy tárgyát a Fellebbviteli Büntetőbíróságról a Legfelsőbb Bírósághoz benyújtott fellebbezés képezi, ingyenes jogi segítségnyújtást kizárólag azon az alapon biztosítanak, hogy az igénylő nem rendelkezik elégséges anyagi eszközökkel.

A költségmentességet kérelmező személytől a bíróság megkövetelheti, hogy nyújtson be jövedelemnyilatkozatot. A kérelmező bűncselekményt követ el azzal, ha költségmentesség igénybevétele céljából tudatosan hamis nyilatkozatot tesz, vagy eltitkol egy lényeges tényt. Az ilyen bűncselekmény pénzbüntetéssel vagy szabadságvesztéssel, vagy mindkettővel büntetendő.

Sértettek esetében alkalmazandó jövedelemhatár a büntető igazságszolgáltatás területén

Egyes szexuális erőszakkal kapcsolatos ügyekben a Költségmentességi Tanácstól költségmentességet kérő panaszosok esetében nincs nettó jövedelemküszöb olyan büntetőügyekben, ahol a panaszos szexuális erőszakkal kapcsolatos előtörténetét a védelemnek kell felvetnie a bíróságon.

A sértettek számára biztosított költségmentesség egyéb feltételei

Bizonyos szexuális erőszakkal kapcsolatos ügyekben a panaszosok automatikusan részesülnek költségmentességben. Minden más áldozatnak ugyanazoknak a kritériumoknak kell megfelelnie, mint általában a lakosoknak.

A terheltek számára biztosított költségmentesség egyéb feltételei

A kiskorúakra vonatkozóan nincsenek egyéb feltételek, és nincsenek különleges intézkedések.

Illetékmentes bírósági eljárások

Bizonyos körülmények között – például a családjogi eljárásokban és a kiskorúakkal kapcsolatos bizonyos ügyekben – mentesség áll fenn a bírósági illetékek megfizetése alól. A bírósági illetékek megfizetése alóli mentességgel kapcsolatos részletes információkat lásd a Bírósági Szolgálat honlapján, az [illetékekre vonatkozó végzések és mentességek](#) c. részben.

Milyen esetekben viseli a pervesztes fél a pernyertes fél költségeit?

A költségviseléssel kapcsolatos döntés a bíróságok mérlegelési jogkörébe tartozik. Ezt a mérlegelési jogkört a bíróságok ítélezési gyakorlatából eredő bizonyos jól megalapozott szabályokkal és elvekkel összhangban kell gyakorolni. Az elsődleges szabály például az, hogy a költségek tekintetében az eljárás sikere a döntő, azaz a vesztes fél fizeti a pernyertes fél költségeit. Ez alól azonban vannak kivételek, amelyek az ügy körülményeitől függenek. Előfordulhat például, hogy a nyertes fél nem kapja meg az összes költségét, ha a bíróság úgy ítélte meg, hogy az eljárást késleltette vagy szükségtelenül meghosszabbította, vagy bár megnyerte az ügyet, az ügyön belül bizonyos különálló kérdésekben veszített. Bizonyos esetekben, ilyenek például az alkotmányos problémákkal foglalkozó és a közérdekű kérdéseket felvető ügyek, a vesztes fél igényelheti költségei egy részét vagy egészét.

Szakértői díjak

A polgári ügyekben nyújtható költségmentesség esetében a Költségmentességi Tanács díjszabást állapít meg, amelyet a szakértők különböző kategóriái esetében alkalmaz. Ezen túlmenően a Tanács mérlegelési jogkörébe tartozik egy külön díj alkalmazása abban az esetben, ha az ügy sajátos körülményei szükségessé teszik egy konkrét vagy az adott kérdésre szakosodott szakértő bevonását. Ilyen esetekben a díjat a szakértővel egyedileg kell megtárgyalni, tekintettel az adott munkára, a szükséges szakértelem szintjére és az ügynek a jogi segítségnyújtásban részesülő személy számára képviselt értékére. Azokban a büntetőügyekben, amelyekben költségmentességi igazolást adtak ki, a Büntetőjogi Költségmentességi Rendszer a védőügyvéd megfelelő és észszerű költségeire terjed ki, a szakértő tanúk díját is beleértve.

Fordítók és tolmácsok díja

A polgári peres eljárásban a fordítással vagy tolmácsolással megbízott alkalmazottak díjazását általában első fokon kell meghatározni a fordítók/tolmácsok és az érintett jogvitában részt vevő fél között. Ha azonban e felek költségeit a bíróság határozata alapján egy másik félnek kell megfizetnie, a fordítónak /tolmácsnak fizetett díjat a „taxing master” (azaz a perköltséget megállapító értékelő alkalmazott) állapítja meg.

A polgári ügyekben nyújtható költségmentesség esetében a Tanács pályázati eljárást folytat le, és az ajánlattevő szervezetek közül választ.

Azokban a büntetőügyekben, amelyekben költségmentességi igazolást adtak ki, a Büntetőjogi Költségmentességi Rendszer a védőügyvéd megfelelő és észszerű költségeire terjed ki, a fordítási és tolmácsolási díjakat is beleértve.

Kapcsolódó dokumentumok

[A költségek átláthatóságáról szóló tanulmányhoz tartozó írországi jelentés](#) (400 Kb)

Utolsó frissítés: 18/01/2024

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.